

[Justitsministeren.]

Anderledes ville det stille sig, hvis der havde været tale om en trangssituation, der skulle afhjælpes med kommunehjælp. Her har det sociale udvalg et hjælpemiddel i forsorgslovens § 306, hvorefter der overfor uforsvarlig økonomi kan reageres med kommunehjælp med tab af valgret og valgbarhed. Også i den situation, hvor en person søger invalide- eller aldersrente, er der ifølge folkeforsikringslovens § 38 hjemmel til at lade renten bortfalde eller udbetale med et reduceret beløb, hvis rentesøgeren har handlet økonomisk letsindigt.

Imidlertid kan der ikke være tale om, at disse bestemmelser kan overføres til det foreliggende tilfælde, hvor situationen er klart omfattet af en af forsorgslovens særhjælpsbestemmelser. Ministeriet har derfor været nødt til at se på, hvorledes pågældendes forhold faktisk var ved henvendelsen om hjælp — i hvilken henseende den erhvervede ejendoms lejeværdi naturligvis kommer i betragtning — og ikke på, hvorledes den med et andet formueforbrug kunne eller burde have været.

Men selvom man nu — hvad man altså ikke kan — gik ud fra, at sagen skulle afgøres ud fra den forudsætning, at en vis del af formuen stadig var til disposition, så ville det næppe heller føre til, at man kunne nægte hjælp efter § 281. Som nævnt drejer sagen sig om et uspecificeret forbrug på godt 17 000 kr. Man ville næppe kunne anse et månedligt forbrug på ca. 600 kr., det vil sige 9 000 kr. i løbet af de 15 måneder fra den første mands død til april 1955, for urimeligt, og det angribelige forbrug er herefter reduceret til godt 8 000 kr. Selvom pågældende havde haft disse penge i behold, ville man ikke af en kvinde i hendes situation have forlangt, at hun skulle bruge denne formue, inden der kunne ydes hjælp efter § 281. Man ville alene have nedsat hjælpen med et beløb svarende til renteafkastet eller ca. 400 kr. årlig. En sådan beskeden nedsættelse af hjælpen ville antagelig have været det eneste, der var kommet på tale, dersom loven havde indeholdt hjemmel til at tage hensyn til hustruens tidligere forhold.

Herefter synes det klart, at ministeriet ikke kunne være nået til nogen anden afgørelse end den truffe.

Når dette er sagt om sagens juridiske baggrund, vil jeg gerne føje til, at jeg naturligvis godt forstår, at en afgørelse som denne har kunnet vække et vist røre på grund af de store beløb, der er tale om. Jeg vil heller ikke bestride, at resultatet for en umiddelbar betragtning kan forekomme stødende. Man må imidlertid forstå, at det drejer sig om et exceptionelt tilfælde, som ingen har tænkt på ved lovens udarbejdelse, men jeg vil gerne yderligere tilføje, at socialministeren vil have opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om muligheden for at gennemføre en ændring af forsorgslovens § 281, så at der indføres en sikringsbestemmelse også for de situationer, i hvilke der skal ydes hjælp til indkaldte værnepligtiges familier.

Gideon: Jeg takker naturligvis den højtærede justitsminister for det svar, han på socialministerens vegne har givet mig, men jeg kan ikke finde svaret tilfredsstillende eller fyldestgørende.

Ministeren mener vedblivende, at der ikke er hjemmel til at se bort fra § 281. Det er dette, jeg er uenig med ministeren i, ligesom amtet og socialudvalget har været uenige med ministeren i dette. Jeg finder stadig, at den af disse myndigheder truffe afgørelse er både rimelig og rigtig såvel efter bestemmelsens bogstav som efter dens ånd.

Jeg forstod imidlertid på den højtærede justitsminister, at man i socialministeriet er indstillet på at ville tage en revision op til overvejelse, og dette takker jeg naturligvis for. Jeg ville ellers have spurgt, om man ville påtænke en sådan revision, men et sådant spørgsmål er altså blevet overflødig. Jeg forstår, at man allerede på grundlag af mit spørgsmål har taget dette op til overvejelse.

Jeg vil imidlertid gerne have lov til at stille dette tillægsspørgsmål: Er det pågældende socialudvalg, der jo nu skal yde hjælpen som en slags hædershjælp efter § 281, berettiget til i hjælpen at fradrage de renter, der kunne være indvundet af i hvert fald de 8 000 kr. og de 18 500 kr., såfremt beløbene ikke var blevet brugt?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er givet, at der i den situation, der fore-